

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 14 0 U 004230 20 Uvp
Banjaluka, 13.10.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Duške Mutić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi B. Z. iz V., Ulica N. T. broj ..., koga zastupaju punomoćnici V. K., M. M. i N. Č., advokati iz B. Ulica M. C. broj ... (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 15.03-361-47/19 od 05.06.2019. godine, tuženog Ministarstvo ... R. S., u predmetu uklanjanja objekta, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 14 0 U 004230 19 U od 30.09.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 13.10.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za nadoknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Pobijanom presudom stavom 1. izreke odbijena je tužba podnesena protiv uvedno označenog akta tuženog, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Odjeljenje ... Opština V. broj 06/1-36-49/18 od 24.12.2018. godine. Tim prvostepenim rješenjem (tačkom 1. dispozitiva) utvrđuje se da poslovni objekat zv. S. š. vlasništvo tužioca koji se nalazi u Ulici S. broj ... u V., na parceli označenoj kao k.č. br. 394 k.o. V. ... novi premjer kojoj odgovara parcela k.č. br. 5/191 k.o. V. stari premjer, zbog fizičke dotrajalosti, većih oštećenja i nemogućnosti služenja svojoj namjeni, predstavlja opasnost po život i zdravlje ljudi, okolne objekte i saobraćaj; (tačkom 2. dispozitiva) vlasniku objekta je određen rok od deset dana od dana prijema rješenja za uklanjanje objekta; (tačkom 3. dispozitiva) određeno je da su uklanjanje predmetnog objekta i pripadajući troškovi obaveza vlasnika objekta; (tačkom 4. dispozitiva) vlasnik je upozoren da će u slučaju nepostupanja po rješenju, Opština V. zaključkom dozvoliti izvršenje i izvršiti uklanjanje objekta o trošku vlasnika; (tačkom 5. dispozitiva) se navodi da je sastavni dio rješenja nalaz i mišljenje vještaka građevinsko-arhitektonske struke broj N-M-1/18 od 26.07.2018. godine; a (tačkom 6. dispozitiva) je odlučeno da žalba protiv ovog rješenja ne odgađa njegovo izvršenje. Stavom 2. izreke pobijane presude odbijen je zahtjev tužioca za nadoknadu troškova upravnog spora.

Odbijanje tužbe sud obrazlaže razlozima da je zakonito postupio tuženi kada je osporenim aktom ostavio na snazi rješenje prvostepenog organa od 24.12.2018. godine, jer je isto zasnovano na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju te doneseno pravilnom primjenom materijalnog prava. Sud je citirao odredbu člana 150. stav 1. Zakona o uređenju

prostora i građenju („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 40/13, 106/15 i 3/16 - u daljem tekstu: Zakon), koja propisuje da organ uprave nadležan za poslove uređenja prostora po službenoj dužnosti ili na zahtjev zainteresovanog lica, rješenjem određuje uklanjanje objekta ili dijela objekta za koji se utvrdi da zbog fizičke dotrajalosti, elementarnih nepogoda ili ratnih dejstava i većih oštećenja ne može dalje da služi svojoj namjeni ili da predstavlja opasnost po život ili zdravlje ljudi, okolne objekte i saobraćaj, kao i uslove i mjere koje je potrebno sprovesti, odnosno obezbijediti pri uklanjanju objekta ili dijela objekta, kao i stav 2. iste odredbe koja predviđa da se okolnosti iz stava 1. ovog člana utvrđuju na osnovu nalaza i mišljenja ovlašćenog vještaka odgovarajuće struke, zaključujući da ova odredba decidno propisuje u kojoj situaciji i pod kojim uslovima je nadležni organ uprave ovlašćen da rješenjem odredi uklanjanje objekta, a koji uslovi iz stava 1. su se po stavu suda ostvarili u konkretnom slučaju. Obrazloženo je da je organ okolnosti o stvarnom stanju objekta utvrdio iz nalaza i mišljenja vještaka građevinsko-arhitektonske struke R. A. o stanju - bezbjednosti i fizičkoj dotrajalosti objekta zvanog S. š. u V. sačinjenog dana 26.07.2018. godine u kojem su decidno opisana oštećenja istog, te je utvrđeno da se rekonstrukcijom zbog utvrđenih oštećenja i dotrajalosti objekta, ne može otkloniti opasnost po život i zdravlje ljudi, okolnih objekata i saobraćaja. Sud nije doveo u pitanje sadržaj odredbe člana 150. stav 4. Zakona koja propisuje da ukoliko se u postupku donošenja rješenja o uklanjanju objekta ili dijela objekta utvrdi da se opasnost po život ili zdravlje ljudi, okolne objekte i saobraćaj može otkloniti rekonstrukcijom objekta ili njegovog dijela, na zahtjev vlasnika može se prema odredbama ovog zakona odobriti rekonstrukcija objekta ili njegovog dijela, s tim da se rekonstrukcija izvede u roku koji odredi nadležni organ uprave, zaključujući da je tužilac svakako imao mogućnost da podnese zahtjev za rekonstrukciju, što nije učinio, a sa čim se ne može poistovjetiti njegov zahtjev za adaptaciju objekta od 13.08.2018. godine sa dopunom od 27.08.2018. godine, koji je odbijen prvostepenim rješenjem od 30.11.2018. godine, uz stav suda da se pojam adaptacije objekta suštinski razlikuje od pojma rekonstrukcije čije su definicije date u odredbi člana 2. stav 2. Zakona. Konačno, ocijenjeno je da je bez uticaja navod tužioca da je on dana 01.02.2019. godine podnosio zahtjev za izgradnju novog objekta, te dana 04.03.2019. godine zahtjev za izgradnju privatnog parkinga na ovoj lokaciji i da je obaviješten da to nije u skladu sa važećim regulacionim planom koji je usvojila Skupština o. V. odlukom od 30.04.2018. godine za koju je Ustavni sud Republike Srpske naknadno utvrdio da nije u saglasnosti sa Ustavom Republike Srpske i Zakonom, jer se ova dokumentacija ne zatiče u spis i nije u vezi sa predmetom ovog upravnog spora.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac pobija zakonitost iste zbog povrede pravila postupka koja je od uticaja na rješenje stvari i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu ukratko interpretira stav suda iz pobijane presude u kojoj se između ostalog navodi da je tužilac imao mogućnost da podnese zahtjev za odobravanje rekonstrukcije predmetnog objekta, pri čemu sud propušta da „utvrdi“ sve bitne činjenice koje se svode na to da je tužilac podnio takav zahtjev dana 13.08.2018. godine sa dopunom od 27.08.2018. godine za adaptaciju i održavanje objekta, iz čijeg sadržaja se vidi da su u pitanju radovi koji po svojoj prirodi predstavljaju rekonstrukciju objekta, iako je zahtjev naslovljen kao adaptacija, a koji je odbijen rješenjem nadležnog organa od 30.11.2018. godine. Navodi da je pored tog zahtjeva prvostepenom organu dana 01.02.2019. godine podnio zahtjev za izgradnju novog objekta, a potom dana 04.03.2019. godine i zahtjev za izgradnju privatnog parkinga na ovoj lokaciji, ali je oba puta obaviješten da traženo nije u saglasnosti sa Regulacionim planom dijela centra urbanog područja V. koji je „proglašen neustavnim i nezakonitim“, u čemu vidi jasnu namjeru prvostepenog organa da prvo sruši objekat tužioca iz navodnih razloga opasnosti po život ljudi i okolne objekte, a potom da u eventualnom postupku eksproprijacije tužiocu plati samo naknadu za parcelu, ali ne i za objekat

čime se narušava tužiočevo pravo na imovinu i nanosi mu se šteta, posebno što stanje objekta nije tako „crno“ kako se to navodi u osporenom aktu i prvostepenom rješenju. Kako je sud podržao nezakonitu odluku tuženog, to tužilac konačno predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači na način da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, ili da se ista ukine, a tuženi obaveže da mu nadoknadi troškove postupka koji se odnose na sastav zahtjeva od strane advokata u iznosu od 1.316,25 KM.

Tuženi u odgovoru na zahtjev navodi da je isti pažljivo razmotrio i da ostaje kod razloga sadržanih u obrazloženju osporenog akta, te predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tuženog od 05.06.2019. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Ispravno sud zaključuje da su organi uprave u konkretnom slučaju pravilno primijenili odredbe člana 150. stav 1. i 2. Zakona kada su odredili uklanjanje objekta vlasništvo tužioca, jer je u provedenom upravnom postupku, na temelju nalaza i mišljenja vještaka građevinsko-arhitektonske struke R. A. od 26.07.2018. godine čiji su sastavni dio fotografije objekta, nesporno utvrđeno i decidno opisano u kakvom je stanju predmetni objekat koji se zbog oštećenja i dotrajalosti ne može rekonstruisati i koji se kao takav hitno mora ukloniti da bi se zaštitila lokacija na kojoj se objekat nalazi, jer predstavlja opasnost za prolaznike, saobraćaj i ostale objekte u neposrednoj blizini.

Nalaz i mišljenje vještaka građevinsko-arhitektonske struke R. A. od 26.07.2018. godine je odlučujući dokaz za pokretanje ovog postupka i rješavanje predmetne upravne stvari, a njegovu pravilnost tužilac nije argumentovano osporio u upravnom postupku, te dalje u upravnom sporu. Navod iz zahtjeva da stanje objekta nije tako loše kako su to na temelju provedenog vještačenja utvrdili organi uprave, bez konkretnog dokaza za suprotnu tvrdnju tužioca, nije prihvatljiv, što je u osnovi pravilno zaključio i nižestepeni sud.

Takođe, ispravno sud zaključuje da je tužilac bez obzira na ova utvrđenja vještaka građevinsko- arhitektonske struke iz nalaza i mišljenja od 26.07.2018. godine, imao mogućnost da podnese zahtjev za rekonstrukciju predmetnog objekta, što evidentno nije učinio. Nije tačan navod tužioca da je on dana 13.08.2018. godine podnio takav zahtjev sa dopunom od 27.08.2018. godine, jer su tu radilo o zahtjevu za adaptaciju objekta, što je formalno i suštinski različit institut od rekonstrukcije objekta, čije definicije su precizno date u odredbi člana 2. stav 2. Zakona. Pri tome treba imati u vidu nespornu okolnost da je taj zahtjev odbijen rješenjem prvostepenog organa od 30.11.2018. godine, te da je tužilac svakako imao mogućnost da tu odluku pobija žalbom, ako nadležni prvostepeni organ eventualno nije ispravno shvatio suštinu podnesenog zahtjeva.

Konačno, sa aspekta predmetnog upravnog postupka i upravnog spora nisu od značaja okolnosti da je tužilac dana 01.02.2019. godine i 04.03.2019. godine podnosio prvostepenom organu i druge zahtjeve za izgradnju novog objekta te privatnog parkinga na ovoj lokaciji, ali je obaviješten da traženo nije u saglasnosti sa Regulacionim planom dijela centra urbanog

područja V., jer odredba člana 150. Zakona koja je isključivo relevantna za predmetnu upravnu stvar decidno propisuje da se u postupku ove vrste utvrđuje u kakvom je stanju objekat čije se uklanjanje nalaže i da li je isti moguće rekonstruisati, a ovdje su te okolnosti pravilno i potpuno razjašnjene, kako to zaključuje i nižestepeni sud.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakonitosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan, shodno odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Odluka o troškovima postupka iz stava 2. izreke presude se zasniva na odredbi člana 49a. stav 1. ZUS, s obzirom da je zahtjev tužioca odbijen, pa proizlazi da on nije uspio u ovom postupku, zbog čega mu ne pripada pravo na nadoknadu troškova istog.

Zapisničar
Duška Mutić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić